

Posudek vedoucího na bakalářskou práci na KTF UK

Baccalaureandus: Eva Rajsiglová

Téma práce: Interdiecézní církevní soud v Erfurtu a v Praze – srovnávací studie

Rok předložení: 2006

Kandidátka se ve své bakalářské práci měla zaměřit především na srovnání podmínek činnosti interdiecézních církevních soudů v Erfurtu a v Praze.

Svou práci rozčlenila do deseti kapitol. V první (úvodní) kapitole pojednává o soudní moci v církvi a o stupních a druzích církevních soudů, jak je předpokládá obecné kanonické právo coby řádnou strukturu církevní justice. Interdiecézní soudy jsou institucí spíše mimořádnou; o jejich normativě pojednává druhá kapitola. Třetí kapitola je věnována vzniku interdiecézního soudu v Erfurtu, čtvrtá vzniku interdiecézního církevního soudu v Praze. Pátou kapitolou začíná meritorní část práce; kandidátka v ní porovnává personální zajištění obou církevních soudů podle jednotlivých funkcí. Šestá kapitola je věnována porovnání materiálního zajištění činnosti obou soudů. Nejrozsáhlejší sedmá kapitola pak porovnává pravidelné aktivity obou soudů v první instanci za období let 2003-2005. Stejně tak činí následující osmá kapitola, pokud jde o fungování těchto soudů v odvolacím stupni. Následující exkurz, označený jako devátá kapitola, se zabývá významem církevního soudnictví v nulitních manželských kauzách z pastoračního hlediska. Konečně závěrečná desátá kapitola srovnává odvozené aktivity obou soudů podle jednotlivých oblastí (favor fidei, dispensae super rato, rozhodnutí ve správním řízení, účast na beatifikačních a kanonizačních procesech v diecézní fázi a „osvětová“ činnost).

Práce dále obsahuje velmi stručný úvod a závěr, anglické resumé, výkaz bibliografie a seznam příloh v textu. Je opatřena přiměřeným poznámkovým aparátem a má 58 číslovaných stran.

Z obsahového hlediska nenalézám nic, co bych dané práci mohl vytknout. Jistě je tomu tak i proto, že kandidátka pracuje s fakty, mnohdy jen velmi obtížně dostupnými a získanými za cenu značného úsilí, – a *contra factum non valet argumentum*. Lze ocenit skutečnost, že se kandidátka nebojí předložit vlastní úvahy de lege ferenda. Velmi zajímavý a doporučení hodný je její návrh na upořádání českého partikulárního práva.

Z formálního hlediska lze práci vytknout až přílišnou stručnost úvodu, kde mohlo být pojednáno i o zvolené metodě, o plánovaném členění práce atd. Pokud jde o výkaz bibliografie, *Annuario Pontificio* patří nikoli mezi literaturu, nýbrž mezi prameny.

Závěr:

Práci kandidátky považuji za velmi zdařilou už proto, že se neomezila na (u těchto druhů práce obvyklou) kompilaci dostupných publikací, nýbrž pracuje s výsledky vlastního výzkumu a tím přináší do dané oblasti nesporné novum. Přes cíleně komparativní charakter práce kandidátka neopomenula alespoň stručně zhodnotit pastorálně teologický význam církevní justice. Její práce bude přínosná pro každého, kdo se v do budoucna bude zabývat českým církevním soudnictvím.

Při obhajobě doporučuji zaměřit diskurs na otázku problematiky soudcovské nezávislosti u interdiecézních a diecézních církevních soudů.

Vzhledem k tomu, že práce splňuje všechny požadavky kladené obvykle na práce tohoto druhu, velmi rád ji doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji stupněm „výborně“.

Praha 2006-10-01

Doc. JUDr. Antonín Hrdina, DrSc.,
vedoucí práce